

Î N C H E I E R E

12 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul -Valeriu Doagă
Judecătorii - Sveatoslav Moldovan, Galina Stratulat

Examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Taban Stanislav, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ comuna Bubuieci împotriva lui Taban Stanislav, Taban Corina și Taban Svetlana cu privire la încasarea datoriei, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 mai 2015

c o n s t a t ă :

La data de 10 decembrie 2014 Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ comuna Bubuieci a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Taban Stanislav, Taban Corina și Taban Svetlana și a solicitat încasarea datoriei în mărime de 1744,47 lei și cheltuielile de judecată.

Prin hotărîrea judecătorei Ciocana mun.Chișinău din 10 februarie 2015 acțiunea s-a admis, s-a încasat de la Taban Corina, Taban Stanislav și Taban Svetlana în mod solidar în beneficiul Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ din satul Bubuieci mun.Chișinău datoria pentru serviciile locativ-comunale ce țin de energia termică pe perioada 01 decembrie 2011-01 septembrie 2014 în sumă de 1744,47 lei și cheltuielile de judecată în mărime de 270 de lei, iar în total suma de 2014,47 lei.

Prima instanță a constatat că, pîrîții nu au achitat datoria pentru perioada 01 decembrie 2011-01 septembrie 2014 și sunt obligați să achite plata pentru serviciile de livrare a energiei termice de care au beneficiat.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 mai 2015 s-a respins apelul declarat de Taban Stanislav și s-a menținut hotărîrea primei instanțe.

La data de 15 iulie 2015 Taban Stanislav a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 mai 2015, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărîri.

În motivarea recursului a invocat că, instanțele de judecată nu au constatat circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și concluziile expuse în hotărîri sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul consideră că recursul a fost depus în termen or, din materialele pricinii nu poate fi stabilit cu certitudine momentul comunicării recurentului a deciziei contestate pentru a determina respectarea termenului de valorificare a recursului.

Completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat nu se încadrează în temeiurile prevăzute la normele de drept citate.

Argumentele invocate în recurs precum că, instanțele de judecată nu au constatat circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, iar concluziile expuse în hotărîri sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii nu pot fi reținute deoarece vizează temeinicia actelor de dispoziție judecătorești și nu constituie obiect al recursului în calitate de cale de atac devolutivă în drept.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurentul nu a invocat niciun argument în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că "... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes." (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*)

Colegiul concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Taban Stanislav ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 432, art. 433, art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Taban Stanislav se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Galina Stratulat